

WYROK TRYBUNAŁU (piąta izba)

z dnia 18 lipca 2013 r.(*)

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 – Żywnienie zwierząt – Pasze genetycznie zmodyfikowane – Wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu lub stosowanie – Krajowy zakaz, który jeszcze nie wszedł w życie

W sprawie C-313/11

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 258 TFUE, uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, wniesioną w dniu 20 czerwca 2011 r.,

Komisja Europejska, reprezentowana przez D. Bianchiego i A. Szmytkowską, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

strona skarżąca,

przeciwko

Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentowanej przez M. Szpunara, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

TRYBUNAŁ (piąta izba),

w składzie: A. Borg Barthet, pełniący obowiązki prezesa piątej izby, M. Safjan i M. Berger (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Komisja Europejska wnosi w skardze do Trybunału o stwierdzenie, że wprowadzając zakaz wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 16 ust. 5, art. 19, 20 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268, s. 1).

Ramy prawne

Prawo Unii

2 Jak wynika z motywów 3, 4, 7 i 30 rozporządzenia nr 1829/2003, w celu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz zapewnienia warunków równej i uczciwej konkurencji żywność i pasze zawierające genetycznie zmodyfikowane organizmy (zwane dalej „GMO”), składające się z takich organizmów lub wyprodukowane z nich (zwane dalej „żywnością i paszami genetycznie zmodyfikowanymi”) należy poddać ocenie bezpieczeństwa przed ich wprowadzeniem do obrotu w Unii Europejskiej zgodnie z jednolitą, skuteczną i przejrzystą procedurą wspólnotową.

3 W motywie 31 tego rozporządzenia jest mowa o tym, że w celu zapewnienia zharmonizowanej naukowej oceny genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ocenę tę powinien przeprowadzać Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.

4 Artykuł 15 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Zakres [stosowania]”, przewiduje, że przepisy odnoszące się do zezwolenia dotyczącego pasz genetycznie zmodyfikowanych, jak też reguły dotyczące nadzoru stosuje się do:

„[...]”

a) GMO do użytku paszowego;

b) paszy zawierającej lub składającej się z GMO;

c) paszy wyprodukowanej z GMO”.

5 Artykuł 16 tego rozporządzenia, zatytułowany „Wymagania”, w ust. 1 lit. a) oraz ust. 2, 3 i 5 stanowi:

„1. Pasza określona w art. [15] ust. 1 nie może:

a) wywierać szkodliwych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego;

[...]

2. Żadna osoba nie wprowadza do obrotu, używa lub przetwarza produktu określonego w art. 15 ust. 1, o ile nie jest on objęty zezwoleniem wydanym zgodnie z niniejszą sekcją oraz spełnione są [nie są spełnione] właściwe warunki zezwolenia.

3. Nie należy zatwierdzać żadnego produktu określonego w art. 15 ust. 1, o ile wnioskodawca takiego zezwolenia nie wykaże w sposób właściwy i wystarczający, że spełnione są wymagania ust. 1 niniejszego artykułu.

[...]

5. Zezwolenia określonego w ust. 2 nie wydaje się, odrzuca, odnawia, zmienia, zawiesza lub cofa, z wyjątkiem podania podstawy oraz na podstawie procedur ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. [Zezwolenie określone w ust. 2 wydaje się, odrzuca, odnawia, zmienia, zawiesza lub cofa wyłącznie na podstawie powodów i procedur ustalonych w niniejszym rozporządzeniu].

[...]”.

6 Artykuły 17–19 omawianego rozporządzenia regulują procedurę wydania zezwolenia. Artykuł 19 określa w szczególności, że do wydania zezwolenia uprawniona jest Komisja.

7 Artykuł 20 rozporządzenia nr 1829/2003 reguluje status produktów i przewiduje warunki, według których, jeżeli produkty te zostały wprowadzone do obrotu przed terminem stosowania rozporządzenia nr 1829/2003, można nadal wprowadzać je do obrotu, można ich używać i przetwarzać je – z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.

8 Artykuł 34 wspomnianego rozporządzenia przewiduje możliwość przyjęcia środków nadzwyczajnych zgodnie z procedurami określonymi w art. 53 i 54 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31, s. 1) w wypadku istotnego zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego.

9 Artykuły 53 i 54 rozporządzenia nr 178/2002 przewidują, że w takim wypadku przyjęcie odpowiednich środków jest zastrzeżone dla Komisji i że państwo członkowskie może je przyjąć wyłącznie w braku podjęcia działań przez tę instytucję.

Prawo polskie

10 Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o paszach z dnia 22 lipca 2006 r. (Dz.U. nr 144, poz. 1045) zabrania się wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz GMO przeznaczonych do użytku paszowego (zakaz zwany dalej „spornym zakazem”).

11 Na mocy art. 53 ustawy o paszach naruszenie spornego zakazu podlega karze grzywny.

12 Zgodnie z art. 65 ustawy o paszach sporny zakaz miał wejść w życie po upływie 2 lat od dnia ogłoszenia, czyli w dniu 12 sierpnia 2008 r.

13 W dniu 26 czerwca 2008 r. polski ustawodawca uchwalił ustawę o zmianie ustawy o paszach (Dz.U. nr 144, poz. 899), która weszła w życie w dniu 12 sierpnia 2008 r. i zmieniła art. 65 ustawy o paszach, przesuując datę wejścia w życie spornego zakazu na dzień 1 stycznia 2013 r.

Postępowanie poprzedzające wniesienie skargi

14 Dowiedziawszy się o dacie wejścia w życie ustawy o paszach, Komisja w dniu 24 października 2006 r. skierowała do Rzeczypospolitej Polskiej pismo, w którym stwierdziła, że sporny zakaz stanowi naruszenie przepisów rozporządzenia nr 1829/2003, ponieważ wpływa na swobodne wprowadzanie na rynek pasz zatwierdzonych na mocy wspomnianego rozporządzenia, obrót nimi oraz ich stosowanie.

15 W piśmie z dnia 28 listopada 2006 r. Rzeczpospolita Polska udzieliła odpowiedzi, podkreślając stanowisko ramowe przyjęte przez polską Radę Ministrów w ramach trwającej w Polsce debaty politycznej i społecznej wokół pasz genetycznie zmodyfikowanych, w którym organ ten opowiedział się przeciw wprowadzeniu tych pasz do obrotu. Państwo to powiadomiło Komisję o trwających badaniach nad wpływem takiego zakazu na produkcję i podaż pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz nad możliwością ich zastąpienia, oświadczając, że ostateczna decyzja w sprawie spornego przepisu ma zostać podjęta przed dniem jego wejścia w życie, to znaczy przed dniem 12 sierpnia 2008 r.

16 W dniu 23 marca 2007 r. Komisja skierowała do Rzeczypospolitej Polskiej wezwanie do usunięcia uchybienia, w którym wyjaśnia, że GMO w rozumieniu rozporządzenia nr 1829/2003 mogą zostać zabronione jedynie w wyjątkowych wypadkach, których warunki nie są spełnione w tej konkretnej sytuacji. W konsekwencji, zabraniając wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt w Polsce pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz GMO przeznaczonych do użytku paszowego, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy rozporządzenia nr 1829/2003.

17 W dniu 22 maja 2007 r. Rzeczpospolita Polska skierowała do Komisji wniosek o przesunięcie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie do usunięcia uchybienia do dnia 22 czerwca 2007 r., oświadczając, że „istnieją silne obawy dotyczące zagrożeń dla ludzi zwierząt i środowiska związanych ze stosowaniem genetycznie zmodyfikowanych produktów”. Oświadczyła ona również, że przygotowując odpowiedź, ma obowiązek uwzględnić opinie i uwagi różnych ekspertów, co wymaga przeprowadzenia konsultacji, badań, spotkań i analizy dużej liczby dokumentów. Komisja uwzględniła ten wniosek pismem z dnia 31 maja 2007 r.

18 Pismem z dnia 22 czerwca 2007 r. Rzeczpospolita Polska udzieliła odpowiedzi na wezwanie do usunięcia uchybienia, powtarzając w istocie argumenty przedstawione w piśmie z dnia 28 listopada 2006 r.

19 Ponieważ Komisja nie uznała tej odpowiedzi za satysfakcjonującą, wystosowała do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 23 października 2007 r. uzasadnioną opinię, wzywając ją do przyjęcia środków niezbędnych do zastosowania się do jej zobowiązań w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tej opinii, które nastąpiło również 23 października 2007 r.

20 W dniu 13 grudnia 2007 r. Rzeczpospolita Polska złożyła wniosek o przesunięcie terminu na przedstawienie odpowiedzi na uzasadnioną opinię, powołując się na trudności w terminowym podjęciu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi decyzji co do ostatecznego stanowiska wobec zarzucanego naruszenia ze względu na jego niedawne powołanie. Komisja wniosek ten oddaliła ze względu na brak spełnienia wymaganych warunków.

21 W odpowiedzi na uzasadnioną opinię z dnia 21 stycznia 2008 r. Rzeczpospolita Polska zapowiedziała uchylenie art. 15 ust. 4 ustawy o paszach.

22 Nie otrzymawszy informacji o takim uchyleniu, Komisja zwróciła się pismem z dnia 16 czerwca 2008 r. o przekazanie jej w trybie pilnym informacji dotyczących uchylenia spornego zakazu.

23 Pismem z dnia 26 czerwca 2008 r. Rzeczpospolita Polska poinformowała o trwających pracach legislacyjnych dotyczących projektu zmiany ustawy o paszach, zgodnie z którym sporny zakaz miał wejść w życie nie w dniu 12 sierpnia 2008 r., a w dniu 1 stycznia 2012 r. W rzeczywistości zmiana uchwalona przez ustawodawcę polskiego przesunęła ten termin na dzień 1 stycznia 2013 r.

24 W tych okolicznościach Komisja postanowiła wnieść niniejszą skargę.

W przedmiocie skargi

Argumentacja stron

25 Na wstępie, odnośnie do podniesionego przez Rzeczpospolitą Polską argumentu, iż *vacatio legis* dotycząca spornego zakazu przewidziana do dnia 1 stycznia 2013 r. pozwala na zachowanie możliwości wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania pasz genetycznie zmodyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem nr 1829/2006, Komisja w oparciu w szczególności o wyroki z dnia 29 października 1998 r. w sprawie C-185/96 Komisja przeciwko Grecji, Rec. s. I-6601, i z dnia 28 listopada 2002 r. w sprawie C-259/01 Komisja przeciwko Francji, Rec. s. I-11093, twierdzi, że przyjęcie spornego zakazu i przesunięcie jego wejścia w życie jest sprzeczne z zasadą pewności prawa.

26 Komisja wyjaśnia w tym względzie, że z powodu nieuchylenia spornego zakazu przez Rzeczpospolitą Polską zainteresowani producenci pasz, którzy muszą szukać nowych źródeł surowców, znajdują się w niepewnej sytuacji prawnej ze względu na ryzyko ponownego przesunięcia wejścia w życie tego zakazu.

27 W tym kontekście, opierając się na orzecznictwie Trybunału, Komisja przypomina, że państwo członkowskie narusza prawo Unii nie tylko gdy utrzymuje sprzeczny z nim przepis prawny, nawet jeżeli danego przepisu nie wprowadzono w życie, lecz również w sytuacji, kiedy ustanawia przepisy prawne sprzeczne z dyrektywą, nawet jeżeli tych przepisów nie zastosowano jeszcze do konkretnych sytuacji.

28 Ponadto państwo członkowskie nie może usprawiedliwiać nieprzestrzegania prawa Unii faktem, iż nie wywołuje to negatywnych konsekwencji, jeżeli z różnych dokumentów wynika, że sporny zakaz po wejściu w życie takie konsekwencje wywoła.

29 Komisja podkreśla również, że przysługujące państwu członkowskiemu prawo do wolnego wyboru techniki legislacyjnej nie obejmuje prawa do przyjmowania przepisów sprzecznych z prawem Unii.

30 Ponadto Komisja przypomina, że uzasadnioną opinię skierowała do Rzeczypospolitej Polskiej przed przewidzianym na dzień 12 sierpnia 2008 r. wejściem w życie spornego zakazu i że zmiana przez Rzeczpospolitą Polską daty wejścia w życie tego zakazu, ustalonej obecnie na dzień 1 stycznia 2013 r., nie wpływa w niniejszej sprawie w żaden sposób na istotę naruszenia.

31 Następnie w odniesieniu do ewentualnego uzasadnienia opartego na względach moralności publicznej przewidzianego w art. 36 TFUE Komisja podkreśla w pierwszej kolejności, że rozporządzenie nr 1829/2003 jest środkiem dokonującym pełnej harmonizacji w dziedzinie pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz GMO przeznaczonych do użytku paszowego. Środek krajowy należy tym samym oceniać w świetle tego środka harmonizującego, nie zaś w świetle przepisów prawa pierwotnego.

32 Nawet przy zastosowaniu procedury nadzwyczajnej przewidzianej w art. 34 rozporządzenia nr 1829/2003, który odsyła do złożonej procedury przewidzianej w rozporządzeniu nr 178/2002, w wypadku gdy występuje istotne zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska naturalnego, przyjęcie odpowiednich środków jest zastrzeżone dla Komisji, a państwo członkowskie jest uprawnione do wprowadzenia tymczasowych środków ochronnych wyłącznie w braku podjęcia działań przez tę instytucję.

33 Wyrażając wątpliwości co do faktu, czy państwo członkowskie może, tak jak w niniejszej sprawie, powoływać się na wyjątki określone w art. 36 TFUE, Komisja twierdzi poza tym, że w każdym razie Rzeczpospolita Polska nie wykazała – jak tego wymaga utrwalone orzecznictwo – iż spełnione zostały przesłanki zastosowania odstępstwa na podstawie art. 36 TFUE.

34 Instytucja ta zarzuca w tym kontekście Rzeczypospolitej Polskiej, że nie przywołuje ona moralności publicznej w sposób odrębny, lecz łączy ją z uzasadnieniem związanym z ochroną zdrowia i środowiska naturalnego. Ponadto państwo to nie wykazało związku między spornym zakazem a moralnością publiczną, a fakt, iż nie przedstawiono żadnych badań w tym względzie, jest zdaniem Komisji sprzeczny z orzecznictwem Trybunału, zgodnie z którym państwo członkowskie nie może opierać się na poglądzie części opinii publicznej w celu jednostronnego zakwestionowania środka harmonizacji przyjętego przez instytucje wspólnotowe.

35 W końcu, podkreślając, że państwo członkowskie, które korzysta ze środków przewidzianych w art. 36 TFUE, jest zgodnie z orzecznictwem Trybunału zobowiązane do przestrzegania zasady proporcjonalności, Komisja twierdzi, że sporny zakaz jest w każdym wypadku rażąco nieproporcjonalny.

36 Rzeczpospolita Polska odpira, że w niniejszej sprawie nie można uznać za naruszenie prawa Unii samego faktu przyjęcia przez ustawodawcę krajowego przepisów prawnych, które nie weszły i nie wejdą w życie.

37 W tym względzie wspomniane państwo kwestionuje to, czy przytoczone przez Komisję na poparcie jej argumentów orzecznictwo ma znaczenie w tej sprawie, podkreślając, że wyroki, o których mowa, dotyczą wyłącznie sytuacji, w których Trybunał wypowiedział się w przedmiocie naruszenia prawa Unii przez przepisy obowiązujące w danych państwach członkowskich, co akurat nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

38 Skutek tego rzekomego naruszenia mógłby ewentualnie nastąpić po upływie *vacatio legis* określonej w ustawie, a zatem w odległym terminie. Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej skutek ten ma jednak charakter hipotetyczny, gdyż do czasu upływu tej *vacatio legis* sporny zakaz może zostać zmieniony lub uchylony przez polskiego ustawodawcę. Komisja nie może więc opierać postępowania przewidzianego w art. 258 TFUE na takich ewentualnych i hipotetycznych naruszeniach.

39 Rzeczpospolita Polska twierdzi – podkreślając swobodę wyboru przez państwo członkowskie techniki legislacyjnej, w szczególności w odniesieniu do terminu wejścia w życie przepisu – że kwestionowanie przez Komisję przepisów, które nie weszły jeszcze w życie, mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której Komisja miałaby możliwość podważania technik legislacyjnych przyjętych na gruncie obowiązującego w danym państwie członkowskim systemu prawnego mimo faktycznej zgodności uregulowania danego państwa członkowskiego z prawem unijnym.

40 Rzeczpospolita Polska stwierdza na tej podstawie, że skoro obowiązujące ustawodawstwo krajowe gwarantuje w pełni możliwość wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania w żywieniu zwierząt pasz genetycznie zmodyfikowanych oraz GMO przeznaczonych do użytku paszowego, to nie występuje ryzyko niepewności prawnej, jak utrzymuje Komisja.

41 Ponadto państwo to twierdzi, że wspomniana *vacatio legis* jest wyrazem ostrożnego stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej w odniesieniu do stosowania produktów genetycznie zmodyfikowanych i że przepisy te zostały zgłoszone zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 17–19 rozporządzenia nr 1829/2003.

42 Ostatecznie Rzeczpospolita Polska informuje w duplice, że ustawa o paszach zostanie poddana na początku 2012 r. nowelizacji, przewidującej w szczególności przedłużenie do dnia 1 stycznia 2017 r. *vacatio legis* spornego zakazu, który, wbrew temu, co twierdzi Komisja, nie wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2013 r.

Ocena Trybunału

43 Na wstępie należy stwierdzić, że Rzeczpospolita Polska przywołuje jako główny środek obrony fakt, iż w chwili upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii sporny zakaz nie wszedł jeszcze w życie i że wobec tego prawo Unii nie zostało naruszone.

44 Choć Komisja nie kwestionuje *vacatio legis* art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy o paszach, to jednak jej zdaniem sam fakt przyjęcia i ogłoszenia tego przepisu stanowi uchybienie zobowiązaniom Rzeczypospolitej Polskiej określonym w rozporządzeniu nr 1829/2003.

45 W tym zakresie wystarczy przypomnieć, że Trybunał wielokrotnie już orzekł, iż istnienie uchybienia powinno być oceniane według stanu faktycznego w państwie członkowskim w momencie upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, a zmiany, które nastąpiły w okresie późniejszym, nie mogą być przez niego uwzględniane (zob. w szczególności wyroki: z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie C-152/05 Komisja przeciwko Niemcom, Zb.Orz. s. I-39, pkt 15; a także z dnia 6 listopada 2012 r. w sprawie C-286/12 Komisja przeciwko Węgrom, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo).

46 Należy więc stwierdzić, że zgodnie z tym orzecznictwem datą, względem której Trybunał ma ocenić istnienie uchybienia zarzucanego Rzeczypospolitej Polskiej, jest dzień 23 grudnia 2007 r.

47 Tymczasem w niniejszej sprawie jest bezsporne, że w chwili upływu wspomnianego terminu sporny zakaz nie obowiązywał, gdyż zgodnie z art. 65 ustawy o paszach miał wejść w życie dwa lata po jej ogłoszeniu, to jest 12 sierpnia 2008 r., a więc po upływie terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, wobec czego nie może być przedmiotem niniejszej skargi.

48 Skarga Komisji mogłaby zostać uwzględniona wyłącznie w wypadku, gdyby rozporządzenie nr 1829/2003 wymagało jednak od Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 12 sierpnia 2008 r. poszanowania pewnych zobowiązań. Takie zobowiązania w kontekście niniejszego sporu oznaczałyby w szczególności, że państwa członkowskie musiałyby powstrzymać się od przyjęcia uregulowań, które mogłyby wywołać negatywne skutki sprzeczne z celami tego rozporządzenia nawet przed jego wejściem w życie (zob. podobnie wyrok z dnia 28 października 2010 r. w sprawie C-508/08 Komisja przeciwko Malcie, Zb.Orz. s. I-10589, pkt 21). Należy jednak stwierdzić, że Komisja nie oparła zarzutów podniesionych na poparcie swojej skargi na istnieniu zobowiązań wynikających bezpośrednio z tego rozporządzenia.

49 Poza tym, co się tyczy ewentualnych zobowiązań wynikających z innych przepisów unijnych, Komisja podnosi naruszenie zasady pewności prawa przez sporny zakaz, przywołując szereg wyroków Trybunału.

50 W tym względzie wystarczy stwierdzić, że orzecznictwo cytowane przez Komisję dotyczy z jednej strony sytuacji, w których Trybunał wypowiedział się w przedmiocie naruszenia prawa Unii przez prawo krajowe obowiązujące w danych państwach członkowskich, a z drugiej strony transpozycji dyrektyw. Ponieważ nie chodzi tutaj o sytuacje identyczne z sytuacją w niniejszej sprawie, Komisja nie wykazała wystarczająco dokładnie, że w konkretnych okolicznościach tej sprawy miało miejsce naruszenie zasady pewności prawa.

51 Poza tym Komisja nie powołała się również na fakt, że na państwie członkowskim w kontekście niniejszej sprawy ciążyą inne zobowiązania, które byłyby naruszone w tym wypadku, takie jak na przykład zobowiązanie wynikające z zasady lojalnej współpracy zapisanej w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy TUE.

52 Wobec powyższego należy oddalić skargę Komisji bez konieczności orzekania w przedmiocie pozostałych zarzutów podniesionych zarówno przez Komisję, jak i Rzeczpospolitą Polską.

W przedmiocie kosztów

53 Zgodnie z art. 138 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Biorąc pod uwagę, że Rzeczpospolita Polska wniosła o obciążenie Komisji kosztami postępowania, a Komisja przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (piąta izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**

- 2) **Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy

* Język postępowania: polski.